

Министерство на културата

6/6.9.96
14.03.1996

Министър

МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА									
Ном. №	1	1	0	0	1	2			
Дата:	1	3	0	3	9	6			

Г-н
14.03.96
ДВ

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

По конституционно дело N 4 / 1996 год.

СТ А Н О В И Щ Е
НА МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА-
СТРАНА ПО ГОРЕПОСОЧЕНОТО ДЕЛО

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Министерството на културата счита, че искането от група народни представители от СДС за обявяване противоконституционността на разпоредбите, съдържащи се в чл.28 ал.1 и чл.30 от Закона за паметници на културата и музеите е неоснователно.

На основание чл. 23 изречение последно от Конституцията на Република България държавата "се грижи за опазване на националното историческо и културно наследство".

Конкретен израз на държавния интерес в тази област е Закона за изменение и допълнение на Закона за паметниците на културата и музеите /Обн., ДВ, бр. 112 от 27 декември 1995 г./.

Изменението на ЗПКМ е в съответствие с Конвенцията за защита на архитектурното наследство на Европа / Ратифицирана с Решение на Великото народно събрание от 25 януари 1991 г., ДВ, бр. 13 от 1991 г. В сила от 1 май 1991 г./.

Пълният текст на Конвенцията е обнародван в Държавен вестник, бр. 42 от 1991 г.

По силата на тази Конвенция всяка страна се задължава да предприеме мерки за осъществяване на правната защита на архитектурното наследство.

Основните елементи на правната защита са посочени в текстовете на чл. 3 до чл.5 вкл. от Конвенцията. По силата на чл.4 б."d" Република България е поела задължението да предвиди "възможността да бъде експроприирано защитавано имущество".

Материален израз на това задължение е текстът на чл. 30 от ЗПКМ.

Пряко отношение към текста на чл.28 ал.1 от ЗПКМ имат разпоредбите на чл.чл. 4 б. "с", 9, 11, 12 и 13 от Конвенцията за защита на архитектурното наследство на Европа. Тези текстове предвиждат законодателството да регламентира начина на предприемане на редица принудителни мерки по отношение на собствениците на недвижими паметници на културата.

Предприемането на тези мерки е невъзможно без знанието на компетентните държавни органи относно факта кому принадлежи правото на собственост върху съответния обект и на кого се прехвърля това право. В този случай съгласието на НИПК е крайно наложително с оглед запазване държавните интереси в областта на културното наследство.

С оглед на гореизложеното считаме, че текстовете на чл.28 ал.1 и чл. 30 от ЗПКМ не противоречат на разпоредбите на чл.17 ал.1, 3 и 5 от Конституцията на Република България. Разпоредбите от ЗПКМ са в съответствие с чл.23 изречение последно от Конституцията. Разпоредбата на чл. 23 може да се тълкува като специална по отношение на общата разпоредба на чл.17 от Конституцията. Колкото и да е неприкосновена частната собственост, правото на собственика да се разпорежда с нея не може да нарушава държавния интерес в областта по опазването на паметниците на културата, още повече когато държавата е обвързана с Конвенцията за защита на архитектурното наследство на Европа.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Молим, като вземете предвид становището на Министерство на културата, да постановите решение, с което да отхвърлите искането на група народни представители от СДС за обявяване противоконституционността на чл.28 ал.1 и чл.30 от Закона за паметниците на културата и музеите.

ПРИЛОЖЕНИЕ: 1.Ксерокопие от ДВ, бр. 13 /1991 г.
2.Пълният текст на Конвенцията за защита на архитектурното наследство на Европа.

МИНИСТЪР:

/проф.ГЕОРГИ КОСТОВ/

